

Zona ascunsă a inimii firești

14 decembrie 2007

Robert J. Wieland

Dacă socotim că iertarea păcatelor este doar o pregătire pentru moarte și înviere, nu ar trebui să ne facem griji în legătură cu păcatul subconștient care pândește din adâncuri. Dar noi trăim în perioada curățirii sanctuarului. Începând cu 1844 are loc o lucrare nouă și diferită – o lucrare de curățire, restaurare, sfințire și reabilitare. Preocuparea noastră nu este referitoare numai la cum să fim pregătiți pentru moarte. Preocuparea noastră privește și pregătirea pentru luarea la cer. Trebuie să aibă loc o lucrare mai profundă, mai cuprinzătoare decât în oricare altă generație din trecut. Ploaia târzie maturizează sămânța pentru seceriș, iar “secerișul este sfârșitul veacului” [Matei 13:39]. Prin urmare, ploaia târzie are drept scop pregătirea pentru luarea la cer.

Pentru a înțelege corect solia către Laodicea, trebuie să cercetăm Biblia pentru a vedea cum a fost acel păcat subconștient o problemă permanentă pentru poporul lui Dumnezeu din trecut.

Multe afirmații biblice nu ar avea nici un înțeles, dacă nu am ține cont de faptul că ele se referă la păcatul necunoscut. Ieremia spune: “Adâncă este mintea omului, mai adâncă decât orice altceva și spre rău înclinată; cine poate s-o pătrundă?” (Ier. 17:9, Moffatt).

Se pare că Pavel se gândea chiar la această afirmație atunci când a spus: “Umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu...” Și “vrăjmășia” la care se referă el este chiar acea adâncime care nu poate fi “pătrunsă.” Mintea își ascunde adevăratele motive, astfel ca noi să nu le putem conștientiza. KJV adaugă: “Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii” (vers. 10). Termenul “răunchii” reprezintă o figură de stil evreiască care este greu de înțeles dacă facem abstracție de recunoașterea motivațiilor subconștiente ale inimii.

“Tu, care cercetezi inimile și răunchii, Dumnezeule drept!” (Ps. 7:9). “Tu mi-ai întocmit răunchii... Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!” (Ps. 139:13, 23, 24). “Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cuptorul de foc răunchii și inima!” (Ps. 26:2).

Jeremia face apel la Domnul pentru a susține adevăratele sale motive: “O, Doamne, Dumnezeul oștirilor, Tu, care ești un judecător drept, care cercetezi rărunchii și inimile... Ție Îți încredințez pricina mea” (Ier 11:20).

Acest gând al descoperirii motivațiilor ascunse ale inimii este transmis în Noul Testament. Deoarece numai Domnul “cercetează rărunchii și inimile,” El va “răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui” (Apoc. 2:23). Astfel, atunci când Domnul zice către Laodicea “știu faptele tale,” este clar că solia către Laodicea implică și o “cercetare a rărunchilor și inimilor,” o dezvăluire a “lucrurilor ascunse în întuneric,” ca să folosească expresia lui Ellen G. White, citată mai sus.

Am făcut deja referire la faptul că Hristos nu a avut aceeași problemă a unei minți subconștiente cum avem noi. Isaia spune despre El:

“Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea Lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite... Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia brâul mijlocului Său” (Is. 11:2-5).

Hristos nu a reprimat nici un sentiment de vină. El a stat înaintea lui Dumnezeu prin “credincioșie” și astfel a fost “neprihănit.” Motivațiile Sale erau curate și transparente:

“Aceasta nu este decât o prevestire a acelor oameni pe care solia celui de-al treilea înger îi va uni, pentru că ei, de asemenea, au “credința lui Isus” – nu doar credința în Isus, ci chiar credința pe care a avut-o El, credința lui Isus. Aceasta va fi experiența profundă care îi va fi oferită bisericii Laodicea atunci când va deschide ușa – credință, discernământ spiritual și neprihănirea lui Hristos” (Donald K. Short, *A Study of the Cleansing of the Sanctuary in Relation to Current Denominational History*, Potomac University Masters’s Thesis, nepublicată, 1958, p. 46).

David se ruga: “Cine își cunoaște greșelile? Curățește-mă de greșelile necunoscute!” [Ps. 19:12; KJV]. Evident, David nu se referă la greșelile cunoscute de către păcătos, dar ținute ascunse față de alții. Dacă ar fi fost așa, el s-ar fi rugat: “Noi ne cunoaștem greșelile.” El se referă la greșelile pe care păcătosul nu le-a cunoscut încă. Acesta este păcatul subconștient.

Moise se ruga: “Tu pui înaintea Ta nelegiuirile noastre, și scoți la lumina Feței Tale păcatele noastre cele ascunse” (Ps. 90:8). Ce sunt aceste “păcate ascunse”? Sunt cumva păcate despre care știm, lucruri pe care le ascundem de privirile indiscrete ale altora? Sau sunt păcate subconștiente? Ele nu pot fi păcate cunoscute pe care le-am mărturisit, deoarece aceste păcate nu sunt puse “... înaintea Ta... la lumina Feței Tale.” Toate păcatele de felul acesta “Tu... ai aruncat înapoia Ta,” “în fundul mării” (Is. 38:17; Mica 7:19). Acestea trebuie să fie păcatele nemărturisite; și, în contextul rugăciunii lui Moise, ele sunt păcate subconștiente.

Moise face o descriere intensă a lucrării subconștiente de reprimare care are loc în mintea tuturor păcătoșilor, încă de la prima cădere în păcat: “Noi suntem mistuiți de mânia Ta și îngroziți de urgia Ta... Toate zilele noastre pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet. Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani” (Ps. 90:7-10). Anii noștri sunt o luptă permanentă cu vina subconștientă.

Duhul Sfânt intensifică conștientizarea vinei. Dacă am primi cu bucurie fiecare descoperire nouă și mai profundă a păcatului subconștient și am mărturisi păcatul, am grăbi lucrarea de curățire. Dar lucrarea pentru întregul trup al bisericii a întâmpinat rezistență și amânare timp de mulți ani. “Nu știi” – acesta este încă mesajul Martorului credincios.

***